

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Για άλλη μια φορά το υπουργείο Παιδείας ακολούθησε την πεπατημένη. Δεν μας εκπλήσσει πλέον. Αποδεικνύεται ότι μαθαίνει γρήγορα. Γιατί και στο παρελθόν η περικοπή ωρών ενός μαθήματος ήταν η εύκολη λύση, αφού το συγκεκριμένο βρισκόταν πάντοτε στη πρώτη θέση του καταλόγου των υποψηφίων. Ήταν το μάθημα των Θρησκευτικών, το οποίο κατέχει τα πρωτεία στην απώλεια ωρών του, εδώ και πολλά χρόνια. Διάφορες κυβερνήσεις απ' όλο το πολιτικό φάσμα με το ίδιο επιχείρημα, αφαιρούσαν από τις πραγματικά πολλές του ώρες !!! για να ελαφρύνουν το μαθητικό πρόγραμμα ή για να ενισχύσουν κάποιο άλλο αδικημένο γνωστικό αντικείμενο. Έτσι χάθηκε για πάντα η μία ώρα στη Γ' Λυκείου, απειλήθηκε το δώρο της Β' Λυκείου (η υπόθεση ευτυχώς έκλεισε αίσια με την απόφαση του ΣτΕ), έπειτα ήρθε η σειρά των ΕΠΑΛ, στη συνέχεια πρόσφατα η Ε' και ΣΤ' Δημοτικού και τελευταία τα εσπερινά Γυμνάσια. Μακρύς ο κατάλογος των αφαιμάξεων. Το μάθημα των Θρησκευτικών, πρώτο κάποτε στο κατάλογο των ανθρωπιστικών σπουδών (πρώτο συμβολικά και στη σειρά των μαθημάτων στο ατομικό δελτίο των μαθητών), έχει περάσει πλέον σε άλλη μοίρα και θέση. Ακόμη και στα καινούρια ατομικά δελτία έχει παραχωρήσει τη πρώτη θέση του σε άλλο μάθημα και εκείνο βρίσκεται πλέον κάπου χαμηλά ανάμεσα στους κλάδους και τους προσανατολισμούς. Αλλά αυτό είναι το λιγότερο. Γιατί ακολουθεί η φήμη της επαναφοράς του χαρακτηρισμού των μαθημάτων του σχολείου σε πρωτεύοντα και δευτερεύοντα. Ό, τι πιο παρωχημένο δηλαδή και παλιομοδίτικο, που ίσχυε πριν κάμποσες δεκαετίες, επανέρχεται(;) πανηγυρικά, ως η μεγάλη εκπαιδευτική ανακάλυψη. Σε τι θα ωφελήσει πραγματικά μια τέτοια διάκριση αλλά και η περικοπή ωρών από διάφορα μαθήματα, χωρίς προφανή λόγο; Θα περιορίσει το διαπλαστικό ρόλο του σχολείου στη διαμόρφωση προσωπικοτήτων και πολιτών και θα δημιουργήσει και πάλι μαθήματα και καθηγητές δύο ταχυτήτων μέσα στη σχολική κοινότητα, χαϊδεύοντας τα αυτιά των μαθητών, που στη πλειοψηφία τους ακολουθούν την ωφελμιστική λογική στη παρακολούθηση των μαθημάτων τους. Έρχεται δηλαδή η ίδια η πολιτεία να συνταχθεί με τη μαθητική λογική του χρήσιμου και του άχρηστου. Όπως φαίνεται να συντάσσεται τα τελευταία δέκα τουλάχιστον χρόνια με τη λογική του υποψήφιου μαθητή των πανελλαδικών εξετάσεων, ότι αφού δικαιούται 164 απουσίες πρέπει και να τις κάνει.... Τη λογική που δυστυχώς αρχίζει να περνάει και στους μαθητές των άλλων τάξεων, έτσι που τα λύκεια της χώρας μετά τον Μάρτιο μετατρέπονται σε γραφεία παραλαβής αιτήσεων για δικαιολόγηση απουσιών! Μπορεί τελικά η Πολιτεία να καθορίσει το δέον και το απαραίτητο για τον υπό διαμόρφωση πολίτη; Εκτός κι αν η φροντίδα της γι' αυτόν εξαντλείται με την ψήφο στα 17.!!!